

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 17 de maig de 1996 • Núm. 38 • Any II • 100 ptes

El passeig Marítim de Benicarló l'última gran obra a Benicarló, una necessitat prioritària per als benicarlandos

**Per fi sabrem com
queda el nostre
Passeig
Marítim
Tota la informació
a l'interior**

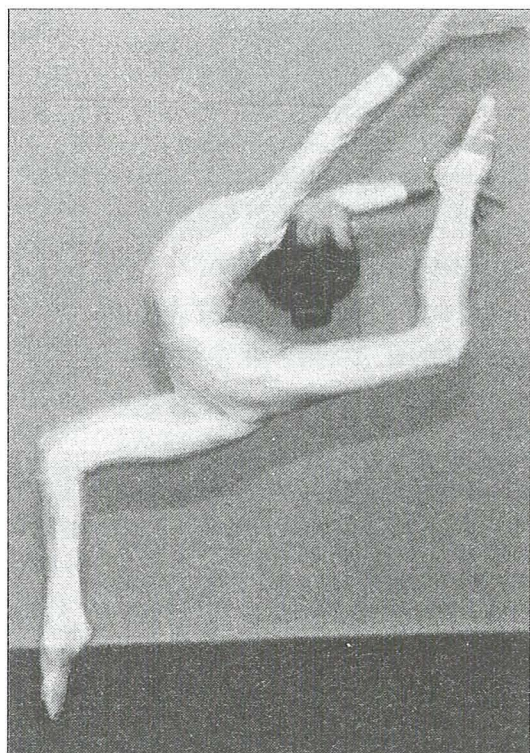
pàg. 3

**Publiquem en primícia
per als nostres lectors
el plànol del
Passeig Marítim**

pàg. 4

**El dilluns dia 20 Ple extraordinari
Tema:
impugnació als pressupostos**

pàg. 4

**El club Mabel triomfa en
el Campionat Autonòmic
de gimnàstica Rítmica**

pàg. 6

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12580 Benicarló
☎ 47 53 60

Directora

Cristina Garcia Grau

Sots-directora

Maria Josep Arayo

Consell de Redacció

Àlex Gozalbo (Esports)
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)
Francesc Anyó (Lleure)

Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó
Josep Ferrer, Lo Manifasser
José Miguel Cornelles
Antonio Sánchez
Anna Pujol, Toni Fibla
Vicent Arnau, Joaquim Bueno
Carles Lluch, Joanvi Vallés
Joan Manuel Ferrer
Francesc Delcastillo
Rodolfo Serrano

Fotografia

José Manuel Herrero
Pilar Diago

Administració, subscripcions Publicitat

☎ 46 03 38

Maquetació

© Tirant lo Blanc i Oyara, Loverg

Dipòsit legal: CS- 242-95

Imprimeix

Grèvol. Pl. Constitució, 5

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies, per motius d'espai. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El termini per presentar setmanalment les col·laboracions acabarà dimarts.

La Veu de Benicarló, surt cada divendres.

Editorial

Ple d'un amor inexistent

La impugnació dels pressupostos per part dels sindicats ha portat aparellada la convocatòria d'un Ple extraordinari per a dilucidar si s'accepten o no les al·legacions presentades pels sindicats.

Aquest Ple, a celebrar el proper dilluns, probablement ficarà damunt la taula els diferents criteris amb què els grups de l'oposició i l'equip de govern veuen la problemàtica generada pel possible incompliment sistemàtic del conveni col·lectiu.

Llàstima que s'haja hagut d'arribar a aquest extrem, perquè el que està clar és que s'està donant als ciutadans una mala imatge del funcionament de la casa que és de tots, l'ajuntament.

El **diàleg**, sense posicions de força, principalment per part de qui té la paella pel mànec (l'equip de govern) probablement seria la millor solució perquè els treballadors no acaben triant la via dels tribunals.

Esperem que no siga així, per bé de tots.

Passeig marítim

La veritat és que aquest carrer pareix que siga el cúmul dels despropòsits, primer el projecte era per a un carrer d'una direcció, els veïns es queixen i es converteix en un de dos direccions, ara sembla que la gent torna a queixar-se perquè els assembla que ha quedat estret, sobretot a l'altura de la corba del Morrongo (on estan les *boles*) i davant de *les escoles*. Açò no s'acabarà mai?

Cal pensar que un gran passeig és imprescindible per a la nostra ciutat, els benicarlandos tenim el dret de passejar un al costat de l'altre i no un davant l'altre, i a més, sembla que els responsables de l'obra ja tenen clar prendre les mesures oportunes per eixamplar la corba del Morrongo (les boles es desplaçaran i l'amplada final serà d'uns 8 metres, més que suficients, no?)

Ah, en una cosa sí els donem la raó als veïns, es podrien senyalitzar millor les obres, que més d'un despistat quan arribava a la cruïlla d'enllaç entre Benicarló i Peníscola o als carrers perpendiculars al passeig, es queda amb un pam de nassos, per no poder passar quan anteriorment no ha vist cap senyalització de carrer tancat, i després de renegar, marxa enrere i "torna per on havies vingut"

NOTA DE REDACCIÓ: per un lamentable error, a la portada del num. anterior on deia *s'enfonten* hauria de dir *s'enfronten* i on deia *calvegueres* hauria d'haver dit *clavegueres*. Disculpeu.

El passeig Marítim, tots els grups polítics defensen el projecte

REDACCIÓ

Fa uns mesos, els veïns del Passeig Marítim, com tots els nostres lectors recordaran, van presentar a l'Ajuntament unes 60 signatures per tal que el consistori reconsiderara la decisió de deixar amb un sentit únic de circulació aquest passeig.

Segons el projecte inicial, el passeig tindria un únic sentit (de pujada), unes voreres molt amples i uns aparcaments en bateria. Per la pressió realitzada pel veïns, aquesta decisió va ser canviada en ple amb el vot favorable de tots els partits amb representació municipal.

Però ara sembla que els veïns tampoc estan molt contents dels resultats que es van veient de l'obra. Sobretot les amplíssimes voreres a les corbes són les més criticades per veïns i conductors. Un d'ells ens comentava "Ací baix (enfrent la platja del Morrongo) el que han fet és una autèntica bogeria, dos cotxes passen justet i dos autobusos no passaran segur. Ja veurem què passa a l'estiu amb el trànsit que passa i l'autobús de

parada al mateix passeig en el sentit de pujada i la parada per a anar a Peníscola estarà possiblement a l'Avinguda Papa Luna.

Els nostres polítics també han dit la seua per a La Veu i, una cosa està

clara tots estan d'acord amb el projecte d'un passeig ample, agradable i que unisca el centre de la ciutat amb la mar

La zona més polèmica, la corba de davant la platja del Morrongo. Les boles que es veuen a la imatge desapareixeran quan el projecte finalitze

veïnat, s'estan produint més molèsties de les que s'haurien de produir. En el cas de la corba, si es veu que el projecte no s'ajusta a la realitat, doncs, es modifica, potser es pot pensar en llevar les boles i acabar amb el problema, però com els representants de PP tampoc ens han explicat massa del tema, mentre l'obra no estiga acabada és molt difícil tindre unes opinions clares.

El començament del Passeig Marítim

Hem parlat amb Enric Moya, representant de la UPV: "Una obra no es pot jutjar fins que no estiga acabada del tot. La polèmica que s'ha creat (si és que s'ha creat) no té massa sentit. Ens hem acostumat a viure damunt de 4 rodes i no damunt de 2 peus com seria el normal. Nosaltres vam donar el suport deci-

dit al projecte de Passeig Marítim perquè s'ajustava a la nostra filosofia: volem una ciutat per a les persones, no per a les màquines, estem a favor del carrer front a la carretera. Tot i això he de dir que a nosaltres ens agradava més el projecte inicial amb una sola direcció"

Pasqual Moya, membre del PSOE local pensa que " La preocupació nostra, en principi és que s'està retardant l'obra i que s'està molestant molt al

Juan Antonio Mañá, regidor d'urbanisme i membre del PP: "És un gran passeig i el problema de la corba de baix ja el tenim solucionat. Quedarà una calçada suficientment ampla perquè passen dos vehicles sense cap problema si van a la velocitat adequada

Juan Antonio Mañá, regidor d'urbanisme del nostre Ajuntament i membre del PP també defensa el projecte: "És un gran passeig i el problema de la corba de baix ja el tenim solucionat. Quedarà una calçada suficientment ampla perquè passen dos vehicles sense cap problema si van a la velocitat adequada. Si tot va bé les obres estaran acabades el 15 de juny i tots podrem gaudir del passeig"

línia".

La polèmica torna a reviuir i les opinions entre els ciutadans són diverses. Els nostres polítics també han dit la seua per a La Veu i, una cosa està clara tots estan d'acord amb el projecte d'un passeig ample, agradable i que unisca el centre de la ciutat amb la mar. El problema de la vorera de davant la platja del Morrongo també s'ha estudiat i ja s'ha decidit retirar les famoses boles per deixar uns 8 metres de calçada. L'autobús de línia tindrà una

El plànol del Passeig Marítim

Dilluns dia 20
ple extraordinari.
Tema: les impugnacions
als pressupostos

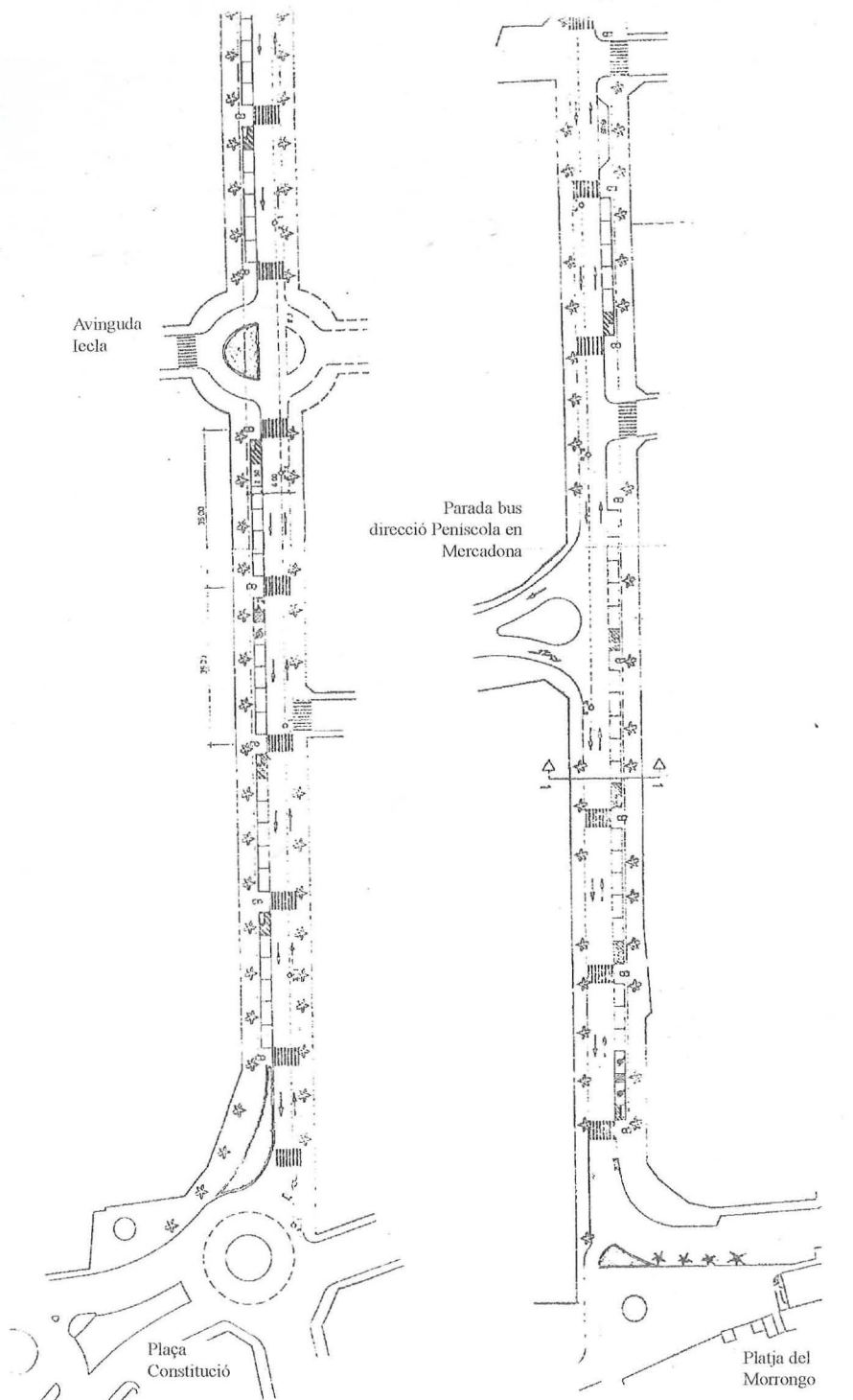
REDACCIÓ

Ahir dimecres, la comissió d'Hisenda va aprovar amb els vots favorables del PP i l'abstenció de la UPV i del PSOE (perquè ambdós grups duran als seus respectius gabinets jurídics la documentació perquè s'estudie). Poc després l'alcalde va convocar el ple extraordinari per al dilluns dia 20 on s'estudiarà la desestimació de les impugnacions.

Els sindicats, assabentats de la notícia han informat que es poden personar com a part interessada davant del contenciós administratiu.

Els treballadors de l'ajuntament també ahir mateix es van reunir en assemblea general de funcionaris i personal laboral, per estudiar les mobilitzacions que duran a terme per tal d'aconseguir que s'acomplisca allò pactat al conveni col·lectiu.

Les declaracions del sr. Molina efectuades a la cadena Ser-Maestrat en les quals va afirmar que molts dels treballadors no estaven donant suport a les mobilitzacions han tingut una resposta immediata dels representants sindicals: "Això només ens demostra una cosa, o molt mala fe o una ignorància supina del que és la realitat i l'ambient que s'està vivint a l'interior de l'ajuntament". Preguntats per l'estat de les negociacions amb l'equip de govern ens diuen: "Voldriem recalcar que el sr. Cuenca està demostrant una bona voluntat de negociació i que intenta suavitzar la situació perquè s'està arribant a un moment de moltíssima tensió. La seua postura personal, li l'agraïm molt perquè entenem que ell se n'adona del problema i que està per la via de la negociació, però falta que aqueixa bona voluntat pugui impregnar a la resta de l'equip de govern".

REDACCIÓ

La Veu publica en primícia per als seus lectors el plànol definitiu del Passeig Marítim. En aquest es pot apreciar la supressió de les boles de ferro que actualment estan situades davant la platja del Morrongo (i que sembla que han sigut les que han aixecat la polèmica). També es pot apreciar que al començament del Passeig, davant la plaça Constitució, el projecte preveu la construcció d'un petit jardinet.

En definitiva, com podran comprovar els lectors, el passeig es caracteritza per unes amples voreres, molts passos de peatons i per intentar ser un passeig que facilite a benicarlandos i visitants gaudir d'un agradable passeig que ens unirà més si es pot a la nostra mar.

crystal - 1, s.l.

Alumínios

Persianas

Cristales

Àngel Gilibert Rodríguez

Corts Valencianes, 15 baixos
Teléfono y Fax 934 42 11 67

12010 BENICARLÓ (Castellón)

Foto denúncia

En un dels números de *La Veu* va aparèixer ja fa un temps, en la secció de cartes dels lectors, que els aljubs de Benicarló havien sofert un procés de metamorfosi en el seu aspecte exterior, havien estat emblanquinats.

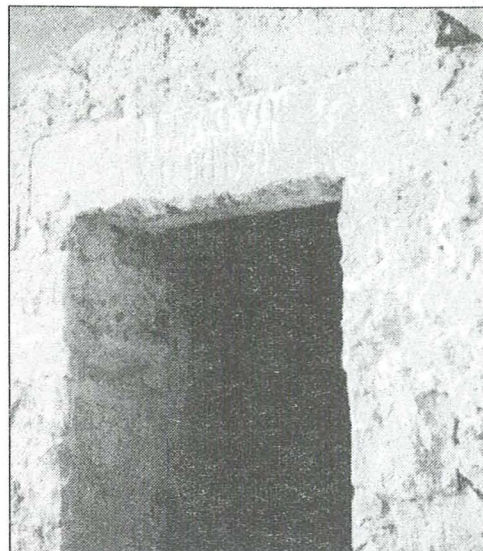
Emblanquinar no és un delictes -no tenim res contra la calç-, però el que no es pot fer és empastrar-los tal com ho han fet; fins i tot han estat tan bèsties que una vegada ficats a emblanquinar ho han fet sense esme, han pintat el dindell i montants de pedra tallada i gravada.

D'on penseu que podia ser la calç?

I la mà de l'artista?

Un llaurador veí escoltava cantant a Machin (el que pintava "angelitos"):

**"Pintor que pintas paredes,
pintale el culo a Mercedes"**

Si vols veure la teua Foto-denúncia publicada ho pots fer enviant-la a *la Veu de Benicarló* c/ Sant Francesc, 95

darrera la gatera

↳ XIMO BUENO

SANT GREGORI

El propassat dijous 9 de maig, Dia de la Unió Europea, els benicarlandos i benicarlandes vàrem tornar a celebrar la nostra festa local de Sant Gregori, així, malgrat algunes xifres un poc desorbitades, milers de persones van passar per l'ermita del sant en romeria, de marxa nocturna, a buscar el plat de paella, a regalar la paperina, a jugar a la tómbola, a mullar o ser mullat, a comprar la tradicional piloteta de cuir... és a dir, tots amb la sana intenció de passar-ho bé aprofitant aquesta diada que "Els Amics de Sant Gregori" any rera any es preocupen per mantenir-la ben viva.

La nota negativa del dia va ser el decret d'alcaldia obligant a sis policies urbans a fer hores extres durant els diferents actes d'aquesta festa

Enguany també l'equip de govern municipal va sorprendre a totes aquelles persones que puguen a l'ermita de tant en tant amb el cobriment de la zona dels paellers amb una teulada per tal de protegir als cuiners de la solana; així com la previsió d'aprofitar l'antiga via del tren com aparcament de vehicles per tal que aquells ciutadans més vagarosos puguen repartir la pujada la meitat en cotxe i la resta a peu. La nota negativa a nivell municipal

d'aquesta diada va ser el decret d'alcaldia obligant a sis policies urbans a fer hores extres durant els diferents actes d'aquesta festa, cosa que tal i com estan les actuals relacions entre polítics del PP i funcionaris-treballadors municipals arran del seu conveni no els va fer massa gràcia a aquests últims.

També cal valorar com a molt positiu, per l'expectació que va generar, el bateig del fillet de Mar i Tolo: el gegantet "Gori", i que gràcies a la Colla de Gegants i Nans, l'Ajuntament de Benicarló i "Els Amics de Sant Gregori" (com a padrins del bateig), han fet possible que Benicarló gaudisca d'un gegant més a l'alçada de xiquets i xiquetes, i que segurament farà les delícies de tots ells. Possiblement a la festa bateig de "Goriet" li va mancar l'assistència dels seus cosins els nans i l'acompanyament musical de la Colla de dolçainers i un poc més de gresca després del bateig i els caramels llençats pels padrins.

Per la vesprada, l'Ajuntament hauria d'organitzar algun acte popular per tal de fer una mica més de gresca amb l'objectiu d'animar un espai de temps prou ensopit

Tampoc estaria gens malament que per potenciar més la festa, per la vesprada l'Ajuntament organitzara algun acte popular per tal de fer una mica més de gresca amb l'objectiu d'animar un espai

de temps prou ensopit i on la festa decau espectacularment tant pel cansament dels joves després de córrer tot el matí banyant-se uns als altres, com per la digestió que els adults fan del dinar; per això una festa infantil amb gegants, nans, dolçainers i/o l'actuació d'una xaranga o orquestra a dalt de l'entarimat podrien omplir aquest buit i animar la gent a tornar a acostar-se a l'ermita per la tarda i acompanyar a Sant Gregori en la seua retornada a Benicarló, ja que per exemple enguany van baixar al sant només "Els amics de Sant Gregori" sense l'acompanyament de músics *marxosos*, donant una pobra impressió durant la cercavila pels carrers de la ciutat.

Per millorar la festa de Sant Gregori caldria que l'ajuntament començara a fer les negociacions pertinents per adquirir la finca d'atmetlers del costat de l'ermita i arreglar-la com a espai verd d'ús públic

També per millorar la festa de Sant Gregori caldria que d'una vegada per sempre l'ajuntament començara a fer les negociacions pertinents amb l'objectiu d'adquirir la finca d'atmetlers del costat de l'ermita i arreglar-la com a espai verd d'ús públic i que durant aquesta diada s'ubicaren allí totes les tómboles per tal que la seua megafonia no moleste tant a les oïdes com fa fins ara.

El Club Mabel aconsegueix el triomf merescut

Blanca López ha aconseguit estar a l'equip nacional

REDACIÓ

El Club Mabel de Benicarló va aconseguir el passat cap de setmana un doble triomf, en primer lloc aconseguir que Benicarló fóra dissabte la seu del campionat autonòmic de gimnàstica rítmica i en segon que les seues gimnastes hagen demostrat l'alt nivell i qualitat que posseeixen. Perquè ens fes la valoració del campionat i de l'evolució del club hem parlat amb Manolita Belda, coneguda per tots els benicarlandos i referència inevitable quan es parla de gimnàstica rítmica i del Club Mabel de Benicarló.

Com es va aconseguir que Benicarló siguera la seu del campionat autonòmic de gimnàstica rítmica?

Aconseguir aquest campionat va ser un poc gràcies al fet que Blanca està a l'equip nacional júnior i com havien de fer una sèrie d'exhibicions, vam pensar en dur el campionat i a la vegada l'equip nacional júnior. L'autonòmic cada any es fa a un lloc i enguany tocava a Castelló la seu. Férem les gestions pertinents amb l'Ajuntament, la Federació Nacional i Autonòmica, a Benicarló ja s'havien fet dos campionats autonòmics i un d'Espanya, i això també ens donava una certa experiència i el Club Mabel ha demostrat que té un nivell a l'altura de la Comunitat Valenciana (que és la pionera en la gimnàstica rítmica). Per tot això ho vam aconseguir.

Com es va desenvolupar el campionat i

com valora els resultats de les gimnastes del club Mabel?

L'autonòmic era l'etapa anterior al campionat d'Espanya. Enguany es feia en dues modalitats: individual i d'equips de clubs. Noemí Arroyo, del nostre club, anava com a individual i ens ho jugavem tot, si quedava segona ja no anava al Campionat d'Espanya que se celebrarà a Tenerife. Noemí va actuar de matí en la categoria júnior i va ser apoteòsic perquè va aconseguir el primer lloc en la seua categoria i a més a més amb quatre medalles d'or.

Cristina Castillo i Regina Fernández participaven en la modalitat d'equip de club. Hi participaven sis clubs d'Alacant, quatre de València i dos de Castelló (el Mabel i el Gimesport, els dos de Benicarló), i Regina i Cristina també ho han aconseguit, han quedat terceres.

I que a més a més Blanca estiga a l'equip nacional fa que el Club i Benicarló puguen estar orgullosos del nostre treball. També estava previst que Vanesa Navarro (que estava ja en primera categoria perquè l'any passat va quedar tercera d'Espanya en la categoria juvenil) participara en aquest campionat, però va abandonar fa un mes la competició. Va ser una llàstima perquè aleshores el resultat haguera sigut redó, perfecte.

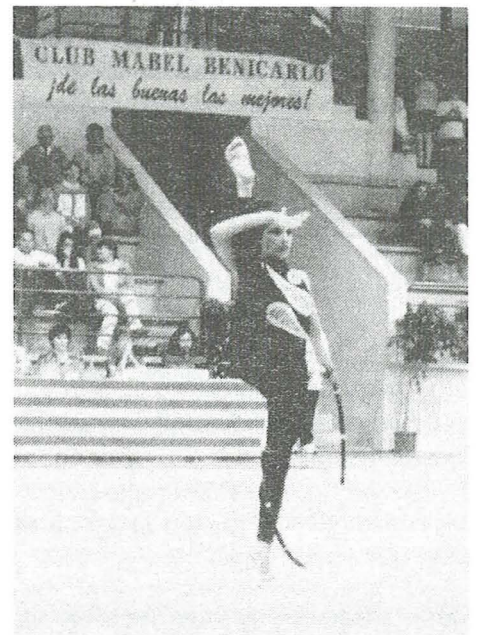
Que la gimnàstica rítmica a Benicarló estiga en aquesta situació és un orgull, perquè un poble ha de competir amb grans ciutat que tenen moltes gimnastes. Aquest sobre esforç i l'experiència que duem, la lluita i tenir uns objectius clars ens ha fet demostrar que encara que som un club menut en quant a quantitat de gimnastes tenim una gran qualitat.

La resposta dels benicarlandos va ser l'esperada?

La gent de Benicarló sempre respon molt bé de cara a la gimnàstica rítmica, quan els crides acudeixen i els agrada molt. La gent de Benicarló viu la rítmica, és el resultat del treball de molts anys i d'intentar fer coses atractives per a la gent.

Quina ha estat la trajectòria del club Mabel fins arribar a aquesta situació?

EL Club Mabel té entre 25 i 30 gimnastes. Fa molts anys que treballem, però en competició duren uns 15 anys. Del club Mabel han sortit grans gimnastes com Cristina (que ara és entrenadora nacional) Merche, Marina, Elena, però potser quan vam començar a despuntar

Noemí Arroyo, la gran triomfadora de la jornada

va ser amb Dúnia Guarch que va anar al campionat d'Espanya i va quedar sub-campiona. Vanesa Navarro també va estar a l'equip nacional. El club Mabel sempre ha hagut de lluitar molt, estem pràcticament soles a la província, apartades dels grans nuclis, Alacant i València, hem hagut de lluitar dia a dia per obtenir el que ara estem tenint, aquest reconeixement a nivell nacional fa que el club Mabel de Benicarló siga respectat i reconegut, perquè tindre per segona vegada una representant a l'equip nacional és molt important.

Després de tots aquests triomfs, com se sent i quins projectes immediats té Manolita Belda?

Estic molt satisfeta i contenta i ja amb la maleta ben preparada perquè me'n vaig al campionat d'Europa d'Oslo (perquè actua Blanca, que és la meua filla), del 29 de maig al 2 de juny. Vindré i m'estaré un dia a Benicarló i de seguida cap a A Tenerife, on els dies 6, 7, 8 i 9 de juny competirà Noemí Arroyo i després aniré a Gijón el 13, 14, 15 i 16 de juny al campionat d'Espanya per equips de clubs en el qual participaran Regina i Cristina. Enmig de tot açò també hi ha uns campionats autonòmics de les categories inferiors. Una marxa a tope.

Així, doncs, només ens queda desitjar a aquestes gimnastes i a la seua entrenadora la millor sort i el triomf que sens dubte es mereixen com a recompensa del seu treball. Bon viatge!

Cloenda del XVI Cicle de Concerts

MINISTRIL

El dissabte 11 de Maig varem gaudir d'un magnífic concert d'oboè i piano. El duo Ferrer (piano), Turlo (oboè), amb gran qualitat en les seues interpretacions, va ficar a gran altura el Cicle de Primavera.

El dissabte 11 de maig, el duo Ferrer (piano), Turlo (oboè), amb gran qualitat en les seues interpretacions, va ficar a gran altura el XVI Cicle de Primavera

El pianista ens va interpretar dues obres per a piano sol, una de les quals era estrena absoluta i del propi Ferrer, "Entreacto nº 1", carregada de moltes notes, alguns apunts "gershwinians", pero amb una notació clarament contemporània sense arribar a modes o formes d'avantguarda.

L'oboè, Roberto Turlo, acompanyat del piano, va oferir obres de Mozart, Saint-Saëns, J.N.Humel, G.Durand, i J.Ibert. En l'obra "Introducción tema y variaciones" de Humel l'oboè va demostrar que és una primera figura de l'instrument, per la complexitat de l'obra i la claredat i so que va desenvolupar amb molta professionalitat. Creiem que mai s'havia realitzat un concert d'aquestes característiques a Benicarló i el públic va gaudir de valent.

El diumenge 12 de maig, el concert de cloenda de XVI Cicle de Primavera va reunir la Coral Polifònica Benicarlanda i la Banda de Música "Ciutat de Benicarló"

El diumenge 12 de maig, el concert de cloenda de XVI Cicle de Primavera va reunir a la Coral i la Banda. La Coral Polifònica Benicarlanda va posar en concert el "Gloria" de Vivaldi, un dels

compositors més representatius del barroc italià. Quatre parts d'aquesta obra acompanyats al piano per Lluís Vallés i sota la direcció de José Vte.Arnau, van resultar d'una interpretació molt aplaudida pel públic que omplia l'Auditori. Era un avanç del muntatge que la Coral prepara amb aquesta gran obra per a les Festes d'Agost, i que poques Corals conseqüeixen ficar en concert aquesta polifonia sacra.

Cal destacar que tots els concerts s'han realitzat segons la programació anunciada i amb rigor d'horaris i també la gran tasca portada a terme per Ràdio Benicarló, gravant i retransmitint tots els concerts, que posa de relleu el paper clau per a la difusió de la nostra cultura que han de fer els mitjans de comunicació

La Banda de Música "Ciutat de Benicarló" va interpretar quatre obres on es pot destacar l'arranjament del director Jaume Rebollar sobre una selecció de música espanyola, i que recull fragments de sarsuela i música valenciana, molt atractiu, això sí, enllaçades amb tonalitats i temps. El presentador de l'acte va anunciar que era un avanç, també, de l'ample repertori que la Banda interpretarà en diversos concerts al Nord d'Itàlia durant la segona quinzena de Juliol. La Banda va completar el concert amb fragments de música italiana "Bella Italia", la marxa de la "Primera Suite en Mi B menor" de Holst i un pasdoble "Certamen Levantino" de Marquina.

Un Cicle que ja és història i a destacar que tots els concerts s'han realitzat segons la programació anunciada i amb rigor d'horaris. També ressaltar la gran tasca portada a terme per Ràdio Benicarló, gravant i retransmitint tots els concerts, que fica de relleu el paper clau per a la difusió de la nostra cultura que han de fer els mitjans de comunicació.

REGIO

de divendres a dilluns

• Abierto hasta el amanecer

portem *La Veu* cantant

estudio

Amó

Fotos en una hora

Atención novios, regalamos un sensacional video de boda

Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

el mussol

DON BOCATA

El mussol al mateix temps que analitzava la potenciació per part de l'ajuntament del seu Mercat públic amb l'oferta de més punts per a la recollida selectiva en origen, també s'ha dedicat a observar les característiques peculiars d'aquesta zona socioeconòmica de la ciutat.

Al mussol a primera ullada li ha sobtat que un punt neuràlgic de Benicarló estiga força desaprofitat tant a nivell de instal·lació de més comerços als locals de la plaça com de manteniment del lloc, així, un espai que podria gaudir d'un aspecte positiu de cara a l'exterior es veu deteriorat per voreres sense continuïtat, arcades sense personalitat, brutícia a dojo, manca d'eliminació de barreres arquitectòniques tant per a creuar els carrers com per accedir al mercat, nul·la conservació de l'arbre i la resta d'arbusts plantats en uns ínfims alambors, etc.

Ara bé el mussol creu que el màxim

exponent d'aquesta escassa preocupació per la plaça del mercat és el manteniment del bar Don Bocata, ex-xurreria Manolo, que malgrat els constants canvis de propietaris de l'explotació, segurament per la seua escassa rendibilitat, l'ajuntament no ha pres cap determinació per eliminar-lo i guanyar el seu espai per a l'oferta d'ús públic de la plaça.

L'equip de govern hauria de revocar la concessió i ordenar el seu enderrocament i construir un alambor amb un taronger bord

Per això el mussol considera que l'equip de govern municipal hauria de reconsiderar la concessió d'explotació d'aquest baret i com que ara per ara, malgrat que hi ha un rètol de "se traspassa", no té cap utilitat pública i segurament l'adjudicatari ni abona el cànon preestablert, el ple municipal hauria de revocar la concessió i ordenar a la Brigada d'Obres i

Servei el seu enderrocament amb l'objectiu de construir un altre alambor amb un taronger bord per tal de contemplar l'equilibri harmònic del lloc.

Ara bé si el que realment vol l'ajuntament és guanyar diners, el mussol recomana que el consistori podria negociar amb l'adjudicatari del bar interior del mercat la possibilitat de traure a fora unes quantes cadires i taules, així com autoritzar-li a obrir una porta d'accés a l'exterior des del seu baret al carrer amb la finalitat de poder obrir també diumenges i festius, ja que com sembla el dissabte per la vesprada el mercat també romandrà obert.

El mussol està convençut que si es vol potenciar el comerç benicarló, l'ajuntament ha d'assumir la seua responsabilitat de vetllar per la creació d'un ambient propici perquè els humans compren a Benicarló, perquè es troben a gust tant per raó de tracte com de la qualitat dels serveis ofertats i això passa per una millora considerable de les instal·lacions públiques i de la regulació racional de les privades.

La Veu de Benicarló

El teu setmanari Sense afonies *Subscriu-t'hi*

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 1.000 ptes semestral o 2.000 ptes anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per 4.680 pts (52 números, anual) o 2.470 pts (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, d _____ de 199

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de Compte Entitat _____ Sucursal _____ Control Compte número _____

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: _____, d _____ de 1996

lo racó del coc

la cuina de Benicarló

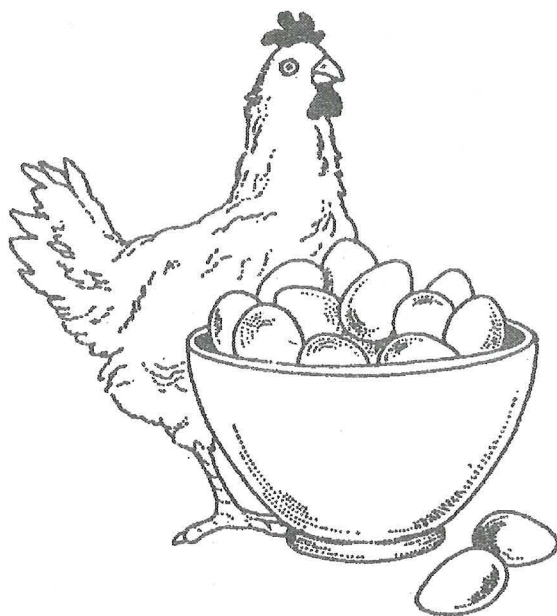
↳ LO MANIFASSER MAJOR

Salsa a la maionesa

D'aquesta manera l'anomena el mestre Pla i així mateix ho fa qui açò subscriu. Hi ha qui argumenta que els francesos, a qui se'ls atribueix l'invent de la salsa, estigueren massa pocs anys a l'illa per apropiarse'n de la paternitat i divulgar-la pel món. Jo penso, com Pla, que una salsa la base de la qual reposa en l'oli d'oliva no pot ser cosa de gavatxos.

Als francesos se'ls atribueix l'invent de la salsa, però, jo penso, com Pla, que una salsa la base de la qual reposa en l'oli d'oliva no pot ser cosa de gavatxos

"La taula del rei" il·lustra una recepta de les més primerenques de la ploma d'en Joan Llistar cap a l'any 1764. Allí ens diu: *"Es posa en un morter o en un plat dos o més rovells d'ou i amb una mà de morter o una cullera de fusta, al temps que es tira molt esplai un fil seguit d'oli es*

remouen els ous amb cura i sempre en compte de seguir el sentit inicial fins que tot plegat lligue. Bullirem peix blanc i treurem brunades i espines per servir a taula fred. El mateix farem a la carn que vullgam menjar sempre adobada amb farigola ben tendra collida de vesprada a les muntanyes del Maestrat."

La referència que fa a aquestes terres i en una condició merament figurativa respecte a l'origen imprescindible de la fari-

gola li ve dels anys que exercí com a cuiner de Cabrera durant la campanya carlista ja que el llibre fou escrit anys després a l'illa de Menorca sota el nou domini de l'Almirallat anglès.

"Es posa en un morter o en un plat dos o més rovells d'ou i amb una mà de morter o amb una cullera de fusta, al temps que es tira molt esplai un fil seguit d'oli es remouen els ous amb cura i sempre en compte de seguir el sentit inicial fins que tot plegat lligue."

Novament sobre l'origen de la salsa hi ha dubtes extrems, el que queda ben cert és que moltes més ratlles queden per escriure i estudiar. Nosaltres guarnirem plats amb aquesta amb la propietat que ens atorga viure vora la mar que tot ens ho fa arribar. Bon profit.

EL TELÈFON DEL CIUTADÀ

✓ Per fi sabem què anirà al jardinet de la plaça Consituació, pareix que estan posant uns pilastres de fusta formant una espècie de fortificació perquè els nostres xiquets puguen jugar pujant i baixant per les escales i passadissos que per allí s'estan fent. Només un detall, esperem que al terra se'ls occurrisca posar arena, pedra fina... perquè quan els xiquets caiguen (que cauran) no es facen tant de mal i no haguéssim d'instal·lar un servei d'urgències a la caseta de gelats que hi ha els estius al costat.

El vostre telèfon és el 47 53 60

Hem posat a la vostra disposició un contestador automàtic perquè hi deixeu les vostres opinions, queixes i suggerències. Cal que deixeu el vostre nom i número de document d'identitat (aquestes dades seran confidencials i només es publicaran si ho especifiqueu)

els dies gloriosos

JOSEP M. SAN ABDON

Un escriptor
de Lleida

El vaig conèixer fa quatre anys quan va venir a Benicarló a pronunciar una conferència, "Del lector infantil a l'home responsable" n'era el títol, tot un programa pedagògic i vital. Arran d'aquella visita va dedicar un article en el diari "Segre" als organitzadors de l'acte, fent especial esment a la revista Passadís. Al cap d'uns mesos vaig tenir ocasió de tractar-lo més extensament a un encontre d'escriptors a Salou, on vaig gaudir de la seua conversa i de la seua cultura.

Josep Vallverdú és un escriptor de Lleida, i vull remarcar el seu lloc de naixença, perquè no sempre es fa justícia a aquells que no han nascut en un gran centre cultural

Estic parlant de Josep Vallverdú, un escriptor de Lleida, i voldria remarcar el seu lloc de naixença, perquè no sempre es fa la justícia necessària a aquells que no han nascut en un gran centre cultural.

Josep Vallverdú ha rebut
la Creu de Sant Jordi

Josep Vallverdú si bé ha rebut algun destacat homenatge com ara la Creu de Sant Jordi, no és d'aquelles persones que sovint està al mitjans de comunicació per qualsevol cosa. La seua ha estat una tasca silenciosa, però efectiva, col·laborador habitual de la premsa de comarques, professor d'institut fins a la seua jubilació, conferenciant i animador de mil activitats culturals i sobretot escriptor prolífic dedicat als més joves, el seu llibre "Rovelló" ha estat traduït a infinitat de llengües i ha rebut distincions internacionals. Ara s'ha començat a publicar la seua obra completa, un bon motiu per a llegir-lo.

llibres

JOSEP M. SAN ABDON

La difícil comunicació

VICENT BORRÀS I CASTANYER. (1996). *Sala d'espera*. Alzira. Edicions Bromera. Col. L'Eclèctica.

Amb "Sala d'espera" se'ns presenta un nou escriptor valencià, Vicent Borràs, que amb aquest llibre va guanyar el Premi "Vila de Perpinyà. Modest Sabaté" 1995. Formen el volum dotze relats moltes vegades interrelacionats entre si. El primer "El viatger (I)" comença amb una fugida en tren, sembla que per sempre, d'una persona. Al quiosc de l'estació compra un llibre de relats amb la lectura dels quals, s'aïllarà dels companys de compartiment, fent-se així patent, el que serà la constant del llibre, la incomunicació.

"Sala d'espera" és un llibre de lectura fàcil, dignament escrit i que ens fa estar atents a l'espera d'altres obres d'aquest nou escriptor

A partir d'ací hi ha la resta de relats que se suposa que són els que està llegint el viatger-lector, com de forma sorprenent veurem en el darrer d'ells, "El viatger II", on apareixerà la literatura dintre de la literatura, i on la ficció cobrarà vida.

El cos central del llibre està format per les dues narracions més extenses, "L'enderroc" i "Les cartes de l'Elisenda Maria". La primera, malgrat que està escrita de manera correcta, ens dona la sensació de cosa ja vista, d'història rural valenciana, però aprofita per donar peu a la segona que ens sembla més interessant, una suposada correspondència entre Marilyn Monroe i una dona de La Ribera, on les dues es contenen les seues solituds i les seues frustracions vitals.

La resta de narracions del llibre són molt breus, però ens semblen les més reeixides, en elles apareixen sobretot parelles que duen aparentment una relació normal, però que acaben trencant-se, la manca de comunicació, el desig no acomplert, la vida rutinària duen al fracàs de la relació.

"Sala d'espera" és un llibre de lectura fàcil, sense grans ambicions, però dignament escrit i que ens fa estar atents a l'espera d'altres obres d'aquest nou escriptor.

cinema

JOSEP M. SAN ABDON

El somni de la llibertat

Fitxa tècnica: *Libertarias*. Director: Vicente Aranda. Actors: Ana Belén, Ariadna Gil, Victoria Abril, Loles León, Laura Mañá, Blanca Apilánez, Jorge Sanz, Miguel Bosé, José Sancho. Guió: Antonio Rabinad i Vicente Aranda (amb argument de José Luis Guarner i Vicente Aranda). Fotografia: José Luis Alcaine. Música: José Nieto.

Prop de quinze anys li ha costat a Vicente Aranda de portar a la pantalla aquest ambiciós projecte, la història del triomf de la revolució anarquista els primers dies de la Guerra Civil a Catalunya i l'intent d'implantar les col·lectivitats anarquistes al Baix Aragó, centrat aquest cas en el paper que hi van jugar les dones.

Quinze anys ha costat portar a la pantalla aquesta història del triomf de la revolució anarquista els primers dies de la Guerra Civil

És fa difícil parlar d'aquesta pel·lícula sense tocar el tema polític, perquè malgrat els anys transcorreguts, els fets que s'hi narren encara formen part de la nostra memòria col·lectiva, i en aquest aspecte el director pren clarament part per aquelles dones que van intentar canviar el món. Però pensem que fonamentalment Vicente Aranda ha tractat de fer un espectacle cinematogràfic, la història conté tots els ingredients necessaris, té èpica i a la vegada emoció, somni, utopia, humor i tragèdia.

La història conté tots els ingredients necessaris, té èpica i a la vegada emoció, somni, utopia, humor i tragèdia.

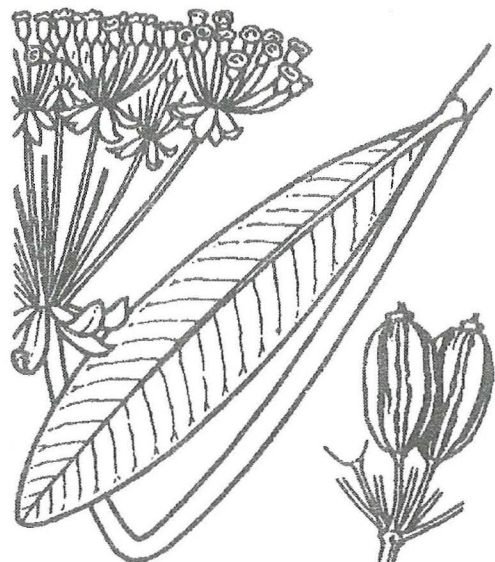
Per a aquesta pel·lícula Vicente Aranda ha pogut comptar amb les més importants actrius del moment, destacant sobretot Ariadna Gil, que té un paper difícil i el resol de manera convincent i Victoria Abril que interpreta molt bé a un estrany i contradictori personatge

la nostra botànica

JMASCLANS

Matabou

(*Bupleurum fruticosum*)

Arbust d'1 o 2 m d'alçària, tot l'any verd. Fulles esparses; estretament ovades, amb la part més ampla vers l'extremitat superior; rígides, endurides i sense pèls; de marge enter; verdes i llucents a la cara superior, i d'un gris blavenc a la inferior; mancades de pecíol.

Flors menudes, agrupades a l'extrem de les tiges fent ramells vistosos, en forma de para-sol (umbel·les), amb 10 a 20 radis. Fruit sec, petit.

Florida juny agost.

És planta de terra baixa que té una significació important a l'alzinar amb marfull i al coscollar. Mediterrani.

Llibreria • Papereria • Copisteria

Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions
Còpies Color

Consumibles de la marca d'impressores HP

Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

el futur del present

ALVAR ANYÓ

L'últim paradís

Endinsar-se dins de la selva amazònica i deixar-se envair per la seua plenitud i bellesa, és un plaer del qual pocs en poden gaudir. Per a la majoria és un paradís inaccessible, al què tan sols podem fer viatges imaginaris, mentre veem algunes imatges o llegim sobre els seus secrets.

Realment la selva amazònica no està tan lluny com ens pensem. Potser estiga en la fusta de la tauleta del rebedor, en l'hamburguesa que vas sopar ahir o en la gasolina que mou el teu cotxe. LLàstima que aquestes coses no ens parlen del paradís del qual provenen, sinó de la seua destrucció.

Una exposició que ara es troba a Castelló elimina la distància física que ens separa de l'Amazònia perquè tots podem gaudir de la seua bellesa

Molts esforços s'estan fent per ralentitzar la desaparició d'aquest reducte de l'edèn, -en mans de la voràgine consumista- i per descobrir els seus enriquidors misteris, abans que siga massa tard.

En aquesta línia el Museu de la Ciència de la Fundació La Caixa, ha aconseguit -mitjançant una exposició, que ara es troba a Castelló- eliminar la distància física que ens separa de l'Amazònia, i comprimir la seua immensitat, perquè tots puguem gaudir de la seua bellesa, mentre ens assabentem dels perills que posen en perill el seu futur.

Un viatge tan llarg, bé justifica un desplaçament tan curt.

L'exposició es troba a la Pèrgola fins el diumenge dia 19, l'horari de visita és d'11,00h. a 13,00h. i de 19,00h. a 21,00h.

ESTELLER IMPORT

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

AUTO ESTELLER

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

de diumenge a diumenge

↳ Luis Miguel Lainz

El Benicarló jugarà la promoció d'ascens si guanya aquest diumenge al camp de l'Acero-B

Una vegada més el Benicarló va fer bons els pronòstics i va derrotar amb autoritat (3-0) el Vallbonenc. Aquest resultat, unit a la derrota de l'Acero-B al camp del Puçol, col·loca el nostre equip a una passa de la promoció d'ascens a tercera.

La primera part va ser d'absolut domini benicarló i es van crear (crear?) fins a sis ocasions claríssimes de gol. L'escarransit públic local és molt exigent i lluny d'animar i aplaudir els jugadors per oferir un bon espectacle, encara es va permetre el luxe d'esbronar-los en les seues errades; som així i no podem fer-hi més.

Els de la Pobla no van fer ni un xut a porta, ni un. Victòria, doncs, clara i diàfana tot i el que diga la competència.

A la represa van sucra Lucas, Martín i Carrillo i els de la Pobla no van fer ni un xut a porta, ni un. Victòria, doncs, clara i diàfana tot i el que diga la competència.

La nota alegre del partit va posar-la l'home del xiulet, un senyor entradet en anys i amb aspecte pagerol. Els àrbitres d'edat solen ser casolans i a fe que aquest va ser-ho, en ma vida he vist una cosa semblant. L'entrenador i jugadors del Vallbonenc es desesperaven, s'arrencaven els pèls i feien esgarrioses tombarelles de consumició. El cas és que el jutge no va sortir en gairebé tot el partit del cercle central i va xiular faltes d'aquelles que només veu l'inclit Sergi Albert. És clar que la seua manifesta coixesa de la cama dreta i la seua venerable edat li van impedir de fer quelcom que no fos tenir el públic a favor...

Com diu el meu veí de columna,

poca gent al camp i li juro que vaig sentir quatre vegades que la culpa d'aquest buit tribunal la tenien les comunions. Hauré de plantejar-me la possibilitat de no donar cap més idea i suprimir la secció de l'excusa oficial. Ja m'ho rumiaré.

Com vosté sap, diumenge vinent el partit és al Port de Sagunt; el Benicarló es juga molt però l'Acero-B s'ho juga tot. La victòria suposaria la classificació matemàtica per a la promoció

Com vosté sap, diumenge vinent el partit és al Port de Sagunt; el Benicarló es juga molt però l'Acero-B s'ho juga tot. La victòria suposaria per als de Ferrer la classificació matemàtica per a la promoció.

L'única baixa previsible és la de Josemi i és possible que l'entrenador es veja en la necessitat de deixar algun jugador a la grada. La moral de la plantilla està una mica ressentida; no resulta gaire agradable entrenar quatre dies a la setmana i que quan arribe el diumenge no vaja a veure't més que la família i els quatre irreductibles que no podem viure sense futbol. Cal confiar que les coses s'arreglen de cara a la promoció; la Directiva haurà de bellugar-se per a que es pugui omplir el camp.

Per cert, hi ha més d'un jugador a una targeta de la suspensió i potser interessaria anar a la promoció lliures d'aquesta càrrega...

El proper partit a casa serà contra el Vilamarxant i n'estic segur que s'omplirà el camp... de pols i puces.

en off side

↳ Joarfo

DINERS (III)

El Benicarló està fregant, acaronant, la promoció d'ascens a tercera divisió. L'esforç fet per la Directiva, cos tècnic i jugadors està a punt de donar els fruits desitjats. Tothom ha posat el que calia... llevat de vostés que no s'han pres la molèstia de pujar al Municipal de la Carxofa ni un puto diumenge, ni un. Així no es pot tirar endavant; la taquilla d'aquesta setmana ha estat la més paupèrrima, esquifida i miserosa dels darrers setanta-cinc anys de la història del C.D. Benicarló. Amb 28300 pessetes no es paga ni la calç de marcar el camp. Des del meu seient vaig comptar tots espectadors que hi havia a les grades (llevat dels de tribuna perquè no els veia) i entre periodistes, pares i núvies de futbolistes, un carota que no paga mai a cap banda, la parella de la guàrdia civil i públic en general, eren trenta-quatre persones veritables.

Tothom, al Benicarló, ha posat el que calia... llevat de vostés que no s'han pres la molèstia de pujar al Municipal de la Carxofa ni un puto diumenge, ni un.

Després encara hi haurà cínics que, si l'equip desapareix, gosaran d'assenyalar algú amb el dit. Però encara som a temps de tot i, si vostés fan un ferm propòsit d'esmena i pugem a veure els partits de la promoció, potser conservem la nostra amistat.

A aquestes penúries econòmiques s'hi ha d'afegir, una altra vegada, la insòlita i misteriosa desaparició de circulació del "libro-dossier"; ningú no dona cap explicació i les queixes d'establiments que han pagat es multipliquen dia a dia. En aquest tema no cal esperar ni desesperar res, tot està cuit i recuit. Directius, jugadors i aficionats tots parlem en veu baixa però no hi ha ningú que tinga pebrots d'agafar el bou per les banyes i solucionar definitivament el tema.

També em va comentar un directiu (animal en perill d'extinció) que el bar tampoc s'ha dut d'una manera adequada. No s'han tret els diners que s'esperaven.

I és que tot dona una mica la sensació de liquidació per enderroc; les grades brutes de pipes, els jardins amb més romingueres que el Pou de la Murta, la bandera espanyola de l'entrada sense l'escut constitucional ni l'altre, l'alcalde que ha abandonat el seu costum de seguir els partits des de la porteria rival (ara es posa a la tribuna amb els senyor Moliner i Cornelles), José ja no està de porter a la tribuna i els seients rojos estan descolorits. Tot desgràcies.

Només va faltar que a mon sogre no li va sortir el perfil per un número. Què hi farem?

bàsquet

El Mobil Record Benicarló torna a perdre

✍ J.M.CORNELLES "MONCHO"

Fitxa tècnica: última jornada

Equips: Mobil Record.Benicarló - GEIEGA

Resultat: 51-74 (15-36)

No va poder ser, i el C.B.Benicarló no va poder aconseguir una última victòria que haguera fet que els aficionats s'oblidaren un poc de la mala campanya que han realitzat enguany.

El partit ja des dels primers minuts va ser dominat per l'equip visitant, que amb un bàsquet molt fàcil i efectiu va aconseguir un avantatge que només van haver d'aguantar fins a l'acabament del partit.

Com a única nota positiva del partit cal nomenar la gran actuació d'una de les jugadores juvenils de l'equip benicarlando, Raquel, que amb només 5 minuts va fer 7 punts i va tornar boges les seues rivals

Com a única nota positiva del partit cal nomenar la gran actuació d'una de les jugadores juvenils de l'equip benicarlando, Raquel, que amb només 5 minuts va fer 7 punts i va tornar boges les seues rivals

foto arxiu

A partir de la pròxima setmana,
a les pàgines d'esport,
trobareu una anàlisi/resum
de la temporada dels diferents equips de la
nostra ciutat

MAESTRAT 106.2 F. M.

LA MILLOR INFORMACIÓ
EL MILLOR MAGAZINE
LA MILLOR MÚSICA

la claca Vida

ÀLEX GOZALBO I BELTRAN

Benicarló, gràcies a Déu, compta amb una sèrie de grans instal·lacions esportives. En canvi, pareix que se n'obté un rendiment molt baix. Tan sols s'utilitzen per a les necessitats dels clubs locals. Sense cap mena de dubte aquest ha de ser l'ús prioritari, però no l'únic. Cal donar vida als diferents recintes esportius.

Benicarló compta amb unes grans instal·lacions esportives. Però pareix que se n'obté un rendiment molt baix. Cal donar vida als diferents recintes esportius

Els campionats, tant amistosos com oficials, d'alt nivell podrien ser la solució. Fins ara totes aquestes iniciatives han

estat realitzades pels clubs locals i els resultats no són massa optimistes. És l'hora d'emprendre el problema. És necessari que l'Organisme Autònom d'Esports treballi tants dies seguits com síl·labes té el seu nom. La responsabilitat és d'ell.

En primer lloc cal buscar un producte de qualitat, un esdeveniment que porte públic i tinga un gran poder de captació. A partir d'ací s'intentaran fer les coses amb temps (si els regidors del poble s'enteren d'açò es posaran a riure). L'organització ha d'estudiar tots els aspectes i no ha de deixar res a la improvisació.

Un cop fet açò arribem als punts clau, on han errat les convocatòries anteriors. Cal facilitar la feina als mitjans de comunicació. No s'ha d'esperar, cal anar a buscar-los. Un cop s'aproxima la data els anirem enviant diverses notícies sobre el torneig: confirmacions d'assistència dels participants, opinions sobre la iniciativa

de diversos personatges públics, etc. Nosaltres crearem la notícia. Farem la seua feina.

No s'ha d'oblidar tota la parafernàlia que envolta aquest tipus de convocatòries. Haurem d'imprimir camisetes, gorres, clauers i enganxines amb el nom del torneig. Pot semblar un aspecte complementari, però és vital i imprescindible en els nous temps.

L'èxit està assegurat i si, en el pitjor dels casos, fracassem, haurem aconseguit una fita històrica: fer treballar els regidors locals. Genial.

L'estaca

L'estat en què es troba el camí que porta a les pistes d'atletisme. Això no és el que jo entenia per una cursa d'obstacles. Esperem i no desesperem

més ràdio

EMISSORA MUNICIPAL BENICARLÓ

Anunciar-te a *La Veu*
només et costarà
400 pessetes

Bar Madeira

- Bocatas
- Tapas
- Sandwiches
- Hamburguesas...

Pg. Marítim, s/n
(Junto a la pista deportiva)
☎ 47 38 92 12580 Benicarló

MENDEZ NUÑEZ, 85
TELEFONOS 47 00 75 - 47 50 38
12580 - BENICARLÓ
(CASTELLÓN)

La Veu
el teu setmanari
comprate'l

Passa *La Veu*

MOT ENCREUAT Núm. 38 • per Tísner

AGENDA CULTURAL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										
12										

Horizontals

1. Són africans, camacurts i capgrossos.
2. Fa malbé.
3. Anterior a l'omega - Pertany a les cerimònies del culte.
4. Fa un anunci que no té cap relació amb la publicitat - Una erra, potser - Una te, n'estic segur.
5. Símbol químic - Estranya sordesa.
6. Ens hi féssim a puntades de peu - Una erra.
7. Una i, diguem - Els esclopers les fan servir per a buidar - Una a.
8. Prega - Un grau cap amunt.
9. Víctima d'acció damnosa - Suborno algú amb diners o presents.
10. Ve ple d'alcohol.
11. Una ge - Una u - Allò de no fer res - Nota del traductor.
12. Vol dir escopir sovint - Una e, per caritat.

Verticals

1. Filòsofs que es poden comptar amb els dits d'una mà i encara en sobren.
2. Dur i cantellut - Cap cosa - Una i.
3. Elevació - Vessa per les porositats.
4. Nom d'home - Element sòlid d'un líquid - Lament - Una ela, si us abelleix.
5. Part d'un vegetal en forma de bastos de joc de cartes - Vil.
6. Es recullen a l'infern - Poseu-hi una ics sense estalviar res.
7. Entre tossut i tanoca - Tenim l'excusa de cercar la llum.
8. Detenim - Comença l'enuig - Una e, si us fa peça.
9. Quan va canviar de nom es va dir Renfe - Una essa - Nom d'home.
10. Passar per damunt de l'obstacle - Manté els seus principis.

VIIÉ CONCURS DE PINTURA I DIBUIX "VICENTE GINER"

* Fins al dia 21 de maig: **exposició dels premis del VIIé Concurs de pintura i dibuix "Vicente Giner"**, organitzat per l'Institut de Batxillerat de Benicarló. A la Caixa Rural de Benicarló

ASSOCIACIÓ DE LA DONA

* Dimarts dia 21: Inauguració a la Caixa Rural de l'**exposició de treballs** realitzats per les sòcies de l'entitat durant el curs 95-96. Romandrà oberta fins el dia 29

CASA D'ANDALUSIA

* Dissabte dia 18 de maig, a les 19,00h. a l'auditori municipal se celebrarà l'acte de **Coronació de les Reines Major i Infantil de la Casa d'Andalusia**. Actuarà com a mantenidor: Julio Sansano i Roca

ASSOCIACIÓ CULTURAL ALAMBOR

* El divendres dia 24, a les 20,30h. al Casal Municipal de Benicarló, l'Associació Cultural Alambor organitza la **presentació del llibre "Control lingüístic o caos"**. La presentació anirà a càrrec de l'autor, Vicent Pitarch.

NI CREIX NI MEIX

de JOAN GREGORI ALBIOL

Emocions

Enguanys, amb motiu de la celebració del Dia Mundial del Llibre, algú va creure que la meua presència s'esqueia en una taula rodona d'escriptors locals. Vull matisar: hom necessitava un representant de l'A. C. Alambor per a presentar el volum de poemes *Equipatge per a cap lloc* de Xavier Arín i, en absència d'altres, hi vam assistir Josep Manuel San Abdon i jo mateix com a curador dels textos. En la generosa avinentesa, hom no va voler fer distincions de llengües ni gèneres i els organitzadors van convocar els autors —o factors— de totes les novetats publicades d'ençà de l'últim Sant Jordi. L'escenari, em sembla, no podia haver estat més encertat, la familiar biblioteca municipal (desprovista, això sí, de l'afable Maria del Mar), i per força la cordialitat va subsumir les consabudes discrepàncies que tan sovint aboquen a l'esterilitat.

L'escenari, em sembla, no podia haver estat més encertat, la familiar biblioteca municipal (desprovista, això sí, de l'afable Maria del Mar)

Els membres de la taula, curiosament, érem la manifestació d'una paradoxa: entre els presents, la poesia superava els altres gèneres en la mateixa proporció que, de manera inversa, es deu produir entre els lectors reals, de cinc a dos. És el mateix que, en un article publicat el 1990, Santos Alonso comentava arran del prestigi assolit per aquest gènere davant les institucions: *Pero también resulta sospechoso que el mediocre latido de nuestra lírica coincida con el sobrado apoyo de las instituciones ministeriales, autonómicas o municipales, las cuales parecen haber llegado al convencimiento de que, para justificar la sustantividad de una conserjería o concejalía de cultura, han de promover galardones literarios...* ("Necesidad de la poesía o complacencia umbilical" dins *LEER*, 36). Així doncs, a ningú no van sorprendre els camins per on, al poc temps d'encetar les presentacions, va derivar la conversa. Després que cadascú va haver comentat el llibre pel qual hi havia estat convocat, vam opinar sobre la futilitat o la necessitat de l'escriptura i sobre el lloc que ocupa aquest afer en el nostre viure quotidià. Una de les intervencions ens va il·lustrar amb una original catalogació de la paraula poètica que jo penso estalviar-li al lector no especialitzat: és admirable l'aquitàt d'algunes persones capaces d'esporgar en tres asseveracions un problema al qual es consagren tots els anys espessíssimes monografies i tesis doctorals.

En un moment de la xerrada, quan els arrengrats al costat de la poesia havíem fet tots professió de fe sobre el plaer que trobem en l'escriptura, l'historiador va prendre la paraula. Quasi en to de disculpa va informar que el seu treball comportava un altre tipus de relació amb la lletra, més freda i probablement no tan sensible als efectes estètics. Se'm va

ocórrer que discrepava d'aquella opinió perquè és sabut que hom no considera cap missatge lingüístic exempt de les tres funcions bàsiques del llenguatge, la referencial, l'expressiva i la poètica, però vaig entendre que el contertulià partia de l'experiència més íntima i no d'altres investigacions sobre el tema. En tot cas, jo sí que podia aportar la meua experiència de lector que disfruta enormement amb alguns textos historiogràfics, en especial amb aquella història menuda o de la vida quotidiana que sovint practiquen els cronistes locals.

Vull dir que em sembla entendre millor el present quan sé que, el 31 d'agost de 1895, la publicació local *La flor de lis* demanava responsabilitats a *quien corresponda* per no haver eixit el rosari de l'Aurora durant les festes patronals. De fet, veig més complet el meu imaginari en assabentar-me que el 5 de febrer de 1931 l'Ajuntament va ordenar el pagament del transport de les clàssiques moreres al Marqués de Benicarló o quan *recordo* la intervenció d'Isidoro Albiol i la Banda *La Armonía* en l'acompanyament del sufragi celebrat aquell any per l'ànima marcial i condecorada de Don Miguel Primo de Rivera.

Puc emocionar-me —i no ho trobo gens extravagant— davant l'inventari dels béns que va deixar l'agermanat benicarlano en Joan Ramon a la seua mort el 1548. Posats a l'entrada de cal difunt, el seu germà Francesc, l'hereu Damià Ramon i el notari Narcís Ambrosi Martí van disposar el capbreu del qual en segueix un fragment:

Primo onze bótes maneres y un caratell ple de vi. Item huns caxons de fusta de pi per a tenir pa. Item una taula de fusta de pi ab ses tisoires. Item dos cadres de fusta de pi y una chica. Item dos ferros per a cuinyar. Item dos ballestes, la una trencada y la altra bona y sancera. Item una spasa. Item una pastera. Item una caldera de aram, un cosi y un caldero. Item una paella foradada y una tassa. Item quatre cabassos de palma nous. Item una carria de palma usada. Item una gerra de terra trencada en la qual hi ha dos cafissos de forment poch més o menys. Item cinch parells de portadores usades dins les quals hi ha hun cafís de panís e dacza. Item una lansa quasi nova.

Item en la cambra de dita casa fonch atrobat lo següent:

Primo un llit de postes ab sos petges y una màrfegua y una flacada usada. Item una caixa vella de fusta de pi dins la qual està la roba de vestir dels dits Damià, Joan e Ursola Ramon. Item una caixa buyda de fusta de pi nova. Item una altra caixa de fusta de pi vella dins la qual hi ha algunes cartes velles. Item una canasteta de stopa debanada en la qual hi ha cinch o sis liures de stopa poch més o menys. Item quatre peces d'entramat que tira cascuna nou alnes poch més o menys. Item huyt lansols, los dos casi nous y los altres lansols usats. Item cinch peces de drap cru que tiren cascuna deu alnes poch més o menys. Item sexanta madeixes o rams de bri blanch.